

Idrotten är en utmärkt väg till integrering för vi har alla något att lära av varandra. En blyg pojke kan hitta sitt sammanhang i fotbollslaget och en ung kvinna kan hitta trygghet via ett gymnastikpass, skriver Elin Blomqvist.

Jag hade förmånen att jobba med ett ettårigt integrationsprojekt som avslutades sommaren 2017. "Integration genom motion och idrott" finansierades av Regionförvaltningsverket och kommunerna som samarbetar inom integrationsarbetet i Jakobstadsnejden.

Inom ramen för projektet kom jag i kontakt med såväl föreningsaktiva som personer som av olika orsaker kommit till Finland. Min egen erfarenhet av föreningslivet var till fördel i mitt arbete, eftersom man känner till hur strukturen ser ut och hur det frivilliga arbetet fungerar. Samtidigt var det lärorikt att närma sig föreningarna ur en helt annan synvinkel.

I inledningen av projektet gjordes en utvärdering av läget ute i regionens föreningar genom en rundringning. Redan här noterade jag en liten, men ändå ganska viktig, detalj i informationskedjan.

I många fall var det svårt att hitta den rätta personen för att få information om till exempel träningstider eller -grupper, bland annat på grund av bristfälliga kontaktuppgifter eller dåligt uppdaterade webbsidor. Jag lyckades i de flesta fall hitta rätt, men det krävdes i vissa fall lite detektivarbete.

För våra nyfinländare kan det här vara knepigt eftersom de i många fall saknar ett kontaktnät och även det nya språket kan begränsa.

Talko sätt att lära känna varandra

Utvärderingen via telefonintervjuer var hur som helst lyckad och jag fick möjligheten att få en pratstund med många av regionens fantastiska

eldsjälar. Ute i föreningarnas grupper fanns redan då en del barn, unga och vuxna med invandrarbakgrund.

Inom idrotten ute i föreningarna får man också bekanta sig med det finländska fenomenet talko. En för de flesta helt ny företeelse, som i princip skulle kunna leda till irritation om man inte förstått syftet.

Men talko är också en möjlighet att lära känna varandra bättre. Vad är väl bättre än att jobba för samma mål: till exempel för att samla in pengar för en gemensam sak genom hembakt och kaffe vid något evenemang.

Känsla av samhörighet

Ekonomi kan, men behöver inte vara, en begränsning. För minderåriga kan man ansöka om kompletterande utkomststöd för att ge möjlighet till ett fritidsintresse. Det här är bra, eftersom det minskar klyftan mellan "vi" och "de".

Den unga kvinna som jag följde med till ett gymnastikpass öppnade också ögonen för mig på hur vi kan anpassa oss för att alla ska känna sig trygga och välkomna i idrotten. Genom att stänga dörren till salen kände hon sig trygg nog att ta av sig sin slöja, en liten handling kan tyckas, men en stor sak för henne.

Eller exemplet med den lite blyga pojken som efter många om och men hittade sin plats i ett fotbollslag. Ett stort steg för honom som ny i Finland. Att känna att man hör ihop och att det finns ett sammanhang.

Under projektets gång kom jag i kontakt med personer som nyligen kommit till Finland och som genom en ny hobby ville lära känna nya personer. Tillsammans lyckades vi hitta en plats för just dem, för en del var det en start på något helt nytt. Idrotten är en utmärkt väg till integrering för vi har alla något att lära av varandra.

Elin Blomqvist

Kurskoordinator

Finlands Svenska Gymnastikförbund